

Sygn. akt IV Ka 675/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie:	SSO Agnieszka Połyniak, SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Marcelina Żoch

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r.

sprawy **J. K.**

syna W. i M. z domu K.

urodzonego (...) we W.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 13 lipca 2017 r. sygnatura akt II K 80/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 675/17

Uzasadnienie

J. K. skazany był uprzednio prawomocnymi wyrokami:

I. łącznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 maja 2016 roku, sygn. akt II K 52/16, na mocy którego połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

A. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 1400/14 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 5 lipca 2014 roku do 7 października 2014 roku – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 roku, sygn. akt II Ko 1376/15;

B. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 8 września 2015 roku, sygn. akt II K 598/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 8 lutego 2015 roku do 25 marca 2015 roku – na karę roku pozbawienia wolności;

C. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 listopada 2015 roku, sygn. akt II K 468/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 20 stycznia 2015 roku – na karę roku pozbawienia wolności,

i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu sygn. akt II K 108/15;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 20 stycznia 2016 roku, sygn. akt II K 757/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 10 maja 2015 roku – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia 17 lutego 2017 roku;

III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 30 marca 2016 roku, sygn. akt V K 1336/15

a) za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 05 czerwca 2015 roku do 09 czerwca 2015 roku - na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 17 sierpnia 2015 roku - na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywa od dnia 17 lutego 2017 roku, a koniec kary przypada na dzień 12 września 2017 roku;

IV. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 30 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 108/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 18 listopada 2014 roku do 20 listopada 2014 roku - na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia 9 maja 2016 roku.

Zaskarżonym wyrokiem łącznym, na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w punktach I i III – wymierzając karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Zważywszy na treść art. 572 kpk umorzono postępowanie co do wydania wyroku łącznego odnośnie kar orzeczonych wyrokami opisanymi wyżej w punktach II i IV.

Wyrok powyższy zaskarżył J. K., a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut obrazy przepisów prawa karnego materialnego, a przejawiający się w nie objęciu wyrokiem łącznym skazań wyrokami Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu w sprawach II K 757/15 oraz II K 108/15; choć zgodnie z zasadami wymienionymi w Rozdziale IX Kodeksu karnego kwestionowany wyrok łączny winien objąć wszystkie uprzednie prawomocne skazania autora apelacji.

Nadto skazany zarzucił rażąco niewspółmierność kary łącznej orzeczonej w związku ze skazaniami opisanymi wyżej w punktach I i III, bowiem jest ona zaledwie o 5 miesięcy niższa niż suma kar jednostkowych.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku uwzględniającą jego żądania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Rację ma apelujący twierdząc, że od czasu złożenia przez niego wniosku o wydanie wyroku przez Sąd I instancji upłynął znaczny okres czasu, bo rok. Rację ma także skarżący wskazując, iż na skutek tak długotrwałego postępowania omawianym wyrokiem łącznym nie objęto skazania w sprawie II K 575/15, bowiem przed jego wydaniem ta kara jednostkowa została odbyta (17.02.17 r.).

Tym samym z tzw. „ludzkiego punktu widzenia” J. K. ma rację, że został w swoisty sposób skrzywdzony przez niezawinioną przez siebie sytuację. Nie zmienia to jednak faktu, iż zgodnie z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej mogą być jedynie nie wykonane dotychczas (czyli do dnia wyrokowania) kary jednostkowe lub łączne.

Już tylko powyższe uniemożliwiło Sądowi I instancji objęcie wyrokiem łącznym skazania opisanego wyżej w punkcie II. Podobna sytuacja zachodzi co do skazania opisanego w punkcie IV, bowiem kara w tej sprawie odbyta została przez J. K. jeszcze przed złożeniem wniosku o wyrok łączny, a to 09.05.2016 r.

Nadto gdyby Sąd II Instancji ściśle stosował się do zasady o jakiej mowa w art. 85 § 2 kk winien umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałej części, bowiem 12 września 2017, czyli po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy, a przed wpływieniem akt do Sadu Okręgowego (czyli przed prawomocnością wyroku łącznego) nastąpiło odbycie kary w sprawie V K 1336/15 Sadu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu.

Zważywszy jednak na fakt, że apelację w omawianej sprawie wniósł wyłącznie skazany – Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że apelacja wniesiona na korzyść nie może rodzić negatywnych skutków dla J. K. (art. 434 § 1 pkt 1 kpk) i dlatego nie wydał rozstrzygnięcia opartego na zasadzie art. 572 kpk co do skazań opisanych na wstępie w punktach I i III.

Odnosząc się z kolei do zarzutu rażącej niewspółmierności kary łącznej wymierzonej skazanemu należy podkreślić, że wbrew pogładowi prezentowanemu przez autora apelacji (jak chyba też przez niemal wszystkich skazanych) wyrok łączny nie jest instytucją prawną, której celem jest faktyczne łagodzenie skutków orzeczonych wcześniej kar i nie jest powinnością sądu stasowanie w takich przypadkach systemu absorpcji, czy nawet asperacji, zwłaszcza, że J. K. skorzystał już wcześniej z dobrodziejstwa sądów rejonowych, które łącząc skazania jednostkowe wymierzyły stosownie złagodzone kary łączne.

W efekcie obecna kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, czyli o 4 miesiące wyższa od najniższej jednostkowej oraz o 5 miesięcy niższa od sumy kar podlegających łączeniu jawi się jako nad wyraz umiarkowana i dlatego zdecydowano jak w wyroku.